

תת"ע 751/07/14 - מדינת ישראל נגד יפים אנטין

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 751-07-14 מדינת ישראל נ' יפים אנטין
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יפים אנטין

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

הריני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

2. העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום:

- הנאשם נהג ברכב שהיו מותקנות בו חגורות בטיחות מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות - **עבירה על תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961. (להלן: "התקנות").**

3. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העיד:

- רס"ב יניב סמדג'ה - השוטר שערך את ההודעה (**להלן: "השוטר"**)

מטעם ההגנה העיד:

- הנאשם בעצמו

4. דין והכרעה:

בבואו להכריע, שקל בית המשפט את השיקולים שיפורטו להלן:

עמוד 1

א. גרסת התביעה:

נסיבות המקרה כמתואר בהודעות תשלום הקנס (להלן: "הדוח") :

השוטר שערך את הדוח (ת/1), מצוין כי:

"...בהיותי בפיקוח תנועה ברח' בלפור לכיוון מזרח, הגיע רכב מולי כאשר אני עומד בצד הכביש ליד המדרכה לבוש בזוהר...ופנס, הגיע הרכב מולי, סימנתי לו לעצור עם הפנס בצד ודרך השמשה הצדדית השמאלית הקדמית של הנהג שהייתה פתוחה. הבחנתי בנהג שהיה עם עוד אישה כנוסעת ברכב והיה לה חולצה שחורה. הייתי בקשר עין רציף וראיתי כי החגורה אינה על גופו של הנהג שצבעה אפור. הראות טובה, המקום מואר בתאורת רחוב. כמו כן, הוסברה לנהג מהות העבירה ."

בנוסף לאמור בדוח שערך השוטר, העיד השוטר בעדותו ובחקירתו הנגדית מיום 6/9/15 (להלן: "הדיון") (עמוד 2 שורות 8-23 לפרוטוקול הדיון הנ"ל) כי:

- הוא זה אשר ערך את הדוח, נסיבות המקרה ותגובת הנהג.
- יש תאורת רחוב מלאה במקום. כשראה את העבירה, החלון היה פתוח. נאמר לנהג דרך החלון הזה לעצור בצד. לא מצוין מהו צבע חולצת הנאשם.

כמו כן, בסיכומיו, הוסיפה ב"כ המאשימה מספר דברים:

- עדות השוטר היתה קוהרנטית ורציפה ולא נסתרה בשום שלב.
- השוטר העיד כי במקום האירוע פעלה תאורת רחוב באופן מלא. כמו כן, טען כי רכב הנאשם הגיע ממולו וכי החלון של הנאשם היה פתוח וככה הוא הודיע לו באופן מילולי לעצור בצד וגם סימן לו באמצעות הפנס.
- השוטר הצליח לזהות את צבעה האפור של החגורה. יתרה מזו, הנאשם לא הביא עדת ראיה שיכלה לשפוך אור על גרסתו.

ב. גרסתו של הנאשם:

דברי הנהג כפי שמצויין בדוח היו כי:

"אני הייתי חגור".

בנוסף, בעדותו בדיון העיד הנאשם מספר דברים עיקריים (עמוד 2 שורות 26-29, ועמוד 3 שורות 1-23 לפרוטוקול הדיון):

- נסע ברכבו בשעות הערב החשוכות ברח' בלפור ופנה לרח' הגעתון. כשהגיע לגעתון בקטע די חשוך של הכביש כשמעליו עצים גבוהים ושיחים מצד שמאל, קפץ השוטר מהשיחים לקראת הרכב כשהנאשם בנסיעה עם השמשה השמאלית מורמת וחגור וסימן לו לעצור באמצעות הפנס.
- הנאשם עצר כמה מטרים אחר כך, הוריד את השמשה בכדי לשאול מה קרה. השוטר הכניס את ראשו לרכב הנאשם ואמר לו "גם אני יכול ככה". השוטר אמר כי לנאשם כי לא היה חגור ועד שהגיע אליו, הוא הספיק לחגור. הנאשם טען כי הדבר אינו נכון וכן היה חגור.

בחקירתו הנגדית, הוסיף הנאשם והעיד:

- לא ניתן לראות מה קורה ברכב אפילו עם תאורת רחוב מאחר וקטע הכביש בו התרחש האירוע היה חשוך. כמו כן, למיטב זכרונו, התאורה לא פעלה באופן מלא וכנראה שהיה פנס מקולקל או שזו התאורה של המקום שהייתה בלתי מספקת.
- נסע ולא היה במצב עצירה. השוטר אף לא ניסה להסתכל. הוא פשוט נפנף באמצעות פנס לעצור.
- מדובר בשמשת רכב רגילה, אולי קצת כהה. כמו כן, הנאשם משוכנע בחפותו שלא מצא לנכון להזמין את הנוסעת שהייתה עימו ברכב בשעת האירוע.

ג. הכרעה:

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, דעתי היא כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום דלעיל, וזאת מן הטעמים הבאים:

- גרסתו של השוטר עומדת בסתירה לגרסתו של הנאשם ביחס למספר דברים:
 - o עוצמתה של תאורת הרחוב במקום ובשעת האירוע ומידת השפעתה על יכולתו של השוטר להבחין באופן וודאי כי הנאשם ביצע את העבירה. שכן, לעניין זה טוען השוטר כי התאורה במקום בשעת האירוע הייתה מלאה. ומנגד, טוען הנאשם כי התאורה במקום בשעת האירוע הייתה לקויה זאת בנוסף לעובדה כי מדובר על שעה ומקום חשוך דיו.
 - o האופן והצורה בו הייתה מצויה שמשת חלונו של הנאשם בשעת האירוע ומידת השפעתה והקושי שלה על יכולתו של השוטר להבחין בביצוע העבירה ע"י הנאשם. שכן, לטענת השוטר, השמשה השמאלית הקדמית לצד הנאשם הייתה פתוחה, ומנגד, טוען הנאשם כי השמשה הייתה מורמת בשעת האירוע.

- על האמור לעיל, מוסיפה העובדה כי הנאשם טוען כי בעת שעצר אותו השוטר, אמר לו האחרון

כי הוא לא היה חגור ועד שהגיע אליו, הספיק הנאשם לחגור את חגורת הבטיחות. טענה זו לגבי ההתרחשות בעת העצירה, מקשה אף יותר על הקביעה באם הנאשם היה או לא היה חגור בעת הנסיעה, דהיינו, אם כלל ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

· וככלל לעניין זה, יאמר כי גרסתו של שוטר באשר היא, אינה חקוקה בסלע וכי ניתן לסטות ממנה במקומות המתאימים לכך, כפי שכבר קבעה כב' השופטת סירוטה **בע"פ 70104/01 ברגמן אורי נ' מדינת ישראל:**

"בוודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות עדות השוטר כעדיפה"

· כל אלו הנ"ל, יוצרים בליבי ספק באם ביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו מעבר לספק סביר, ובאותה נשימה, מסייעים לבית המשפט לגבש מסקנתו ביחס לאמון בגרסת הנאשם ואי ביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ד. **סיכומי של עניין:**

· הריני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מחמת הספק.

המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים

ניתנה היום, כ"א חשוון תשע"ו, 03 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים